

283

STRICT SECRET

Ex. u n i c

F.N./21

Primește : Mr. Mălureanu Vasile
Sursa : "ROMULUS"
Data : 7.08.1985

130

NOTĂ

5.08.1985. Vizită la CORNELIU COPOSU. Ajung la 18,45. Sînt prezentat celor două surori (una mai în vîrstă, alta tînără, voluminoasă), drept "maestru". Mi se fac onoruri ; mi se oferă băuturi (pe care le refuz) ; plăcintă cu mere, pregătită în casă, cafea ; doamnele sînt informate că "dumnealui este cel care a scris cartea ce ați citit-o pînă în zori", și pe care "adesea o comentăm pînă noaptea tîrziu". Sînt felicitat. Spun că ar fi trebuit să vin cu AUREL DRAGOS MUNTEANU care ar fi formulat invitația în numele său ; a spus că e mai bine să fim circumspecți cu AUREL DRAGOS MUNTEANU, ar fi "omul ălora" (?!).

Am fost întreb~~at~~at ce vîrstă am. Am spus că i-am mai spus odată, la ceremonia lui IONEL POP. "Tot timpul am convingerea că ești de vîrsta mea, atît de exact ai redat atmosfera Clujului". Am spus că am plecat la scrierea cărții de la un jurnal de adolescent, în care consemnasem evenimentele știute. M-a întreb~~at~~at unde am lucrat. Pe la revista "Luceafărul", am zis, circa 10-11 ani. Cu Barbu ? Cu Barbu, dar mi-a fost șef. Cu acest ticălos ? Nu știu dacă e ticălos, dar nu mi-a fost un șef comod. Să-ți spun eu cine este E. BARBU ; acest "fost membru al C.C.". Am spus că-l cunosc. Nu, nu-l cunoști. Mi-a relatat următoarele : pe cînd era secretar la președinția Consiliului de Miniștri și se ocupa de epurări, a venit la el N. CREVEDIA, poetul și colaboratorul de la "Porunca Vremii" (ulterior pensionar al Uniunii Scriitorilor) care i-a spus că are un fiu "din flori", făcut cu gazda sa și care este sublocotenent de jandarmi la Videle. Roagă pe COPOSU să intervină pe lîngă ministrul de interne (nu știu ce general) să nu-l deblocheze din armată, făcînd precizarea că nu ar fi prea disciplinat. COPOSU vorbește cu ministrul de interne care îi promite rezolvarea ; după cîteva zile, la o ședință a Consiliului de Miniștri, același general

284
220

îi dă să citească "memoriul" (dosarul) lui BARBU, din care COPOSU descoperă : BARBU e fost șef de secție de jandarmi la Videle. In această "calitate" era corupt, sperțar, găinar. In acel timp era căutat (și a fost prins) un mare și cunoscut hoț de cai care locuia între Giurgiu și Videle; a fost arestat de EUGEN BARBU ; în timpul percheziției din casa hoțului de cai a violat pe fiica acestuia în vîrstă de 14 ani (date rezultate din ancheta făcută de jandarmi și consemnată în "memoriul" lui EUGEN BARBU); Pe de altă parte, sublocotenentul de jandarmi EUGEN BARBU nu-și dăduse examenele la drept ; i se pusese în sarcină tot felul de găinării etc. In aceste condiții, l-a chemat pe CREVEDIA , căruia i-a mărturisit "adevărata față a fiului din flori", "șeful secției de jandarmi din Videle. "Nu i-am dat nici un ajutor pramatiei și iată-l , a ajuns mare scriitor, membru al C.C. al P.C.R. etc", încheie COPOSU.

Mi-a vorbit mult despre BUNACIU, om de stînga la Universitatea din Cluj ; în cele din urmă i-a luat casa (a fost condamnat cu confiscarea averii), care îi plăcea , o casă prin zona Pieței Aviatorilor.

Mi-a vorbit despre soția sa, moartă în închisoare (condamnată la muncă silnică) și despre cumnata sa, de asemenea "victima acelei perioade".

Mi-a vorbit despre BENIUC, care, fiind președinte al Uniunii Scriitorilor, s-a oferit în procesul ce i s-a intentat să depună în favoarea sa. Instanța i-a refuzat lui BENIUC depoziția.

Mi-a relatat pe larg "afacerea Skoda" și totala lipsă de corupție a P.N.T.; bătălia lui MANIU cu regele CAROL ; cartea de vizită cu înscrisul regal prin care CAROL cerea învinușirea lui MANIU ; lipsa de probe ; falsul lui POMPONIU, magistratul ; a tras concluzia că pînă la urmă "MANIU i-a venit de hac regelui". Mi-a vorbit despre MANIU ca despre un om "fără simțul banului", dar cu "mari intuiții politice", deși "nu prea citit". A crezut fierbinte în eșecul nemților și a făcut totul ca să-i convingă și pe ceilalți ; cînd am făcut remarca din care rezulta că MANIU "avea simțul banului " (a cumpărat cu 200 de mii de lei, prin avocat, cartea de vizită regală și depoziția, cu adaus în fals, a reprezentantului Skoda,

-- 3 --

285

a spus că "nici chiar așa de naiv nu a fost".

Mi-a vorbit de "cartelul electoral" al lui MANIU cu dreapta - pact de neagresiune electorală, pornind de la faptul că, în romanul "Ademenirea", am fost singurul care am arătat că acest pact ^{a fost semnat} și de Blocul comunității evreiești, ceea ce atestă "respectarea, în pact, a vederilor politice".

Mi-a vorbit pe larg de întâlnirea, la Cluj și apoi la București, la Ambasada engleză, cu prilejul aniversării regelui George al V-lea al Angliei, cu ANA PAUKER; condamnat la 3 luni și o zi pentru delictul de majestate (cartea de vizită amintită) a întâlnit-o pe PAUKER la Cluj, la închisoare; au conversat îndelung; replica ANEI PAUKER la ambasada engleză: "Dumneata, domnule COPOSU, aici printre regi?" Da, spune COPOSU, pentru că s-a schimbat regele.

Mi-a vorbit îndelung, cu numeroase detalii, de stagiul de 8 ani de închisoare cu regim de exterminare de la Rîmnicu Sărat, cu paznici unguri și de alte nații; după 8 ani a fost nevoit, din cauza regimului celular și al bătăilor, să învețe să vorbească; nu mai știa vorbi.

Mi-a vorbit despre colonelul SERGHEI (?!), care supraveghea, în numele guvernului sovietic, trimiterea de bunuri în U.R.S.S. în cadrul armistițiului.

Mi-a relatat pe scurt ce a însemnat "reeducarea" în pușcăriile române; mi l-a descris pe SIPOS, fost colonel de securitate la Oradea, care a executat numeroși deținuți, și ar fi "inventat" reeducarea; SIPOS - evreu ungur; (SERGHEI - colonel N.K.V.D., era și el evreu, vorbind o franțuzească impecabilă).

Mi-a vorbit de relațiile lui amicale cu KANVARADZE, ambasadorul lui STALIN, care i-a mărturisit că făcuse 11 ani în închisorile lui STALIN și că STALIN l-a trimis în România "direct din pușcărie", sperînd să facă "o Românie comunistă în cel mai scurt timp". Mi-a vorbit despre PAUNESCU ca despre o "catastrofală pramatie", produs integral al acestor timpuri.

Mi-a declarat că este șicanat adesea de organele M.I.;

.//.

*Și numele ei
în alte ocazii!*

este întrebat, interogată etc.; mi-a relatat pe larg discuția avută după o emisiune la "Europa liberă".

S-a arătat surprins de "orbirea celor de la "Europa liberă" care, "nu au comentat, și se feresc să o facă", cartea "Ademenirea"; poate că este scrisă de pe pozițiile unui comunist, a unui ofițer de securitate traumatizat; a spus că tocmai asta dă o imensă valoare cărții și că "Europa liberă" dacă ar avea oameni cinstiți, ar trebui să citească "pagină după pagină, în fiecare seară" din această carte; dumneavoastră, ca autor, v-ați făcut datoria.

La întrebarea mea - ce scăderi, neîmpliniri are cartea "Ademenirea", a spus: benign tot ce se scrie despre pușcărie; pușcăriile românești au fost monstruoase; iar episodul "Periprava" este palid; suferința individului, a lui IOZON, pune în umbră suferința societății românești, care a fost imensă, cu neputință de descris.

Mi-a relatat întâlnirile sale cu Gheorghe Gheorghiu Dej.

Mi-a vorbit despre "mucosul" de PAUL GOMA, om de nimic, reprezentând cu totul alte interese (trimitere voalată la evrei); și de romanul "Obstinato", scriere fără valoare literară, dar care "a căzut bine" emigrației românești.

Mi-a vorbit cu silă despre emigrația românească deformată, care nu ar vedea interesele României.

La replicile mele că partidele din trecut au fost naive, nepregătite, mi-a relatat în amănunțime ședința "Comitetului restrâns de conducere al P.N.T. în care "nici unul nu cunoștea dușmanul (pe comuniști), nu deținea informații, deși trebuiau să hotărească linia tactică și strategia P.N.T. La remarca mea că și-ar fi meritat soarta un partid care avea o concepție infantilă despre conducere, mi-a spus că partidul său a fost tare (peste 3 milioane de membri,) dar necunoașterea leninismului, a sovietismului, orbirea politică și mai ales nesimțirea occidentului (pe care îl vede, nu peste mult timp, condamnat la aceeași experiență tragică) au distrus ideea de drept, de pluralitate a partidelor etc.

287

Am discutat foarte multe, cu o totală sinceritate, l-am întrebat cum își privește viața "de suferințe și de himere"; "ca pe un dat" a spus el.

Convorbirea s-a terminat târziu, la 22,40, cu insistențe rugăminți de a ne revedea; în cazul în care voi fi întrebat de securitate ce am căutat la el (că s-ar putea să fiu întrebat să spun că am vrut să cunosc unele lucruri de istorie de la el.

Mi-a mărturisit că, atât scrierile lui AURICA SIMION cât și ale lui IOAN SCURTU, sînt "în cea mai mare parte" realizate pe baza relatărilor sale.

Mi-a vorbit îndelung despre SIPERCO, care nu este evreu, deși a fost mereu de stînga, și că ar fi fiul unui preot și că lucrează la o istorie reală a partidului comunist, mai ales perioada Cominternului, în care "secretarii celor 700 de comuniști nici nu văzuseră țara".

CORNEL COPOSU este un om de o excepțională cultură juridică, un caracter solid. Are o memorie remarcabilă.

Mi-a declarat în mai multe rînduri că nu intenționează să facă nimic care să deranjeze autoritățile, că acest lucru l-a declarat autorităților înseși, și dacă va voi sau se va hotărî să întreprindă ceva, le va anunța din timp.

La replica mea că CERVANTES a scris "Don Quijote" ca să se amuze sau ca să dea pildă de urmat, a spus că ar fi fost grozav să fie un "Don Quijote".

Întrebîndu-l de ce nu așterne pe hîrtie tot ce cunoaște, mi-a spus că este conștient de faptul că are spontaneitate și vervă verbală, dar întîmpină dificultăți în elaborarea unei lucrări scrise de interes.

Intrevederea s-a încheiat deosebit de cordial, cu propunerea sa ca, dacă îmi este teamă să-l mai vizitez, să vină el la domiciliul meu.

Mi-a vorbit în amănunt despre surorile sale și nobilă lor devoțiune.

6.08.1985

"ROMULUS"

Se cunoaște
aromea
afirmativ.

Este ade-
vărat.

WTTW